

MEDLEMSBREV 6

Jan/feb 2022

Kära vänner!

Det är inte utan orsak vår litterära förening kallar sig Delblancsällskapet. I likasinnades sällskap trivs man bäst. För en vecka sedan skulle vi ha kunnat sällskapa, men än en gång sviktade tappra viljor under trycket från berättigad försiktighet och misstro mot publikens trotsiga kulturtörst. *Samlingen kring Delblanc!* i Uppsala fick lov att ställas in. Det är inte utan att jag börjar sakna sällskapets sällskap. Ert sällskap.

Sven Delblancs eget sällskap behöver man lyckligtvis aldrig sakna. Böcker i bokhyllan är vänner som visserligen vänder ryggen till, men lirkar man fram dem och sätter sig tillsammans till bords visar de sig oftast ha många goda sidor! Och om de till en början kännetecknas av en viss slutenhet så öppnar de sig snart nog för ett inspirerande tankeutbyte.

Så jag gick till den underbara boken om Reinhold Ljunggren och Sven Delblanc, *Diktaren och målaren*". I den råkade jag slå upp avsnittet 'Jag, en målare!' som är skrivet av Delblanc själv, någon gång under 1980-talet. Han ordar där om hur den professionelle mästaren blir nästan omedveten om sin 'rätta' teknik, den som är en självklar förutsättning för varje alster. Han avslutar på följande sätt:

Jag bjöd hem vänner på vernissage nyligen, gav dem jordnötter och sherry och väntade begärligt på intelligenta synpunkter om mitt beroende av Manessier och Bissière. De såg på mina fem pasteller med ett uttryck av skam och sorg och började sedan tala om annat. - Det goda vårvädret låter vänta på sig, sa de...

DELBLANC: KARNEVAL – PASTELL FRÅN 1980-TALET

Associationen kom blixtnabbt. Ovanstående rader är ett omisskännligt eko av ett par obetalbara sidor i romanen *Primavera* – just den som Ulrika Knutson skulle ha kåserat om förgången lördag på Humanistiska Teatern i Uppsala!

Bedöm själva:

-- *Mina asociala vänner drogs till vernissagen som flugor till en sirapsburk, sherryn tog slut på tjugo minuter, och sedan dracks kroppsljummet brännvin, kulturnämndens ordförande svimmade inför min stora duk 'Bastubad i Malebolge', professor Linde fick ledas ut under hysteriska gråtattacker, Ludde Libanon besåg dukarna under fem minuter, hånlog, stoppade in plånboken och försvann, spårlöst, stämningen blev exalterad, Pentti knivskar en docent i estetik och greven slog omkring sig med promenadkäppen under vilda härskrin 'Tyr hialpi!' . --*

-- *och stadens kulturnämnd inköpte pliktskyldigast aktstudien 'Kulturetablissemanget', sextioåtta nakna människokroppar och fyra mulåsnor i gruppsex, en tavla som senare deponerades på Drätselkammarens damrum. --*

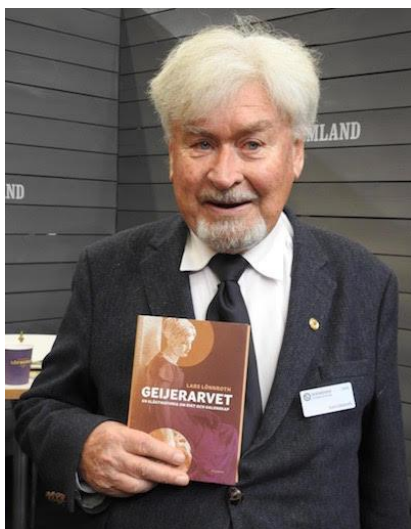
-- *Men i svallvågorna efter katastrofen kunde jag inte behärska mig, utan plockade upp ett avskuret öra från galleriets stökiga golv, ett objet trouvé efter Penttis härjningar, och sen skickade jag örat till professor Linde med bittra hälsningar från van Gogh, jag undrar ibland om han förstod piken... -- (Ur *Primavera*, sid 46-47 i första utgåvan)*

Delblanc var en avundsvärt flyhänt tecknare och efterlämnade många dråpliga bevis på sin talang – ytterligare en av flera strängar på hans lyra och möjligen hans egentliga *violon d'Ingres*. Med humor tar han sig själv i örat – skomakare bliv vid din läst! – och betonar samtidigt något lika centralt som väsentligt: ordet konst kommer av kunna, inte av känna.

En fin sentens som avslutar en fin bok.

NYA PROGRAM I MAJ OCH SEPTEMBER

Till Delblancs uppfattning om konst och framför allt till hans uppfattning om förhållandet mellan konst och kommersialism (där konst inte bara avser etablerade konstarter, utan även ickemateriell livsåskådning) **hoppas vi kunna återkomma den 15 maj**, i samma konstellation och på samma plats som tidigare: Humanistiska Teatern i Uppsala. Observera dock att datumet tills vidare är preliminärt. Då vi således kommer att erbjuda en höglödig programpunkt i maj **flyttar vi i stället den tilltänkta Danmarksresan till början av september**. Det visade sig också att maj är en månad då många ogärna flyttar på sig och dessutom anser den vara s.a.s. fullmatad med examina, skolavslutningar, sommarstugebestyr och mycket annat. Alltså Danmark i september, vi börjar smida planer i god tid – meddela gärna önskemål! Paa gjensyn der!

ÅRSMÖTET

Som redan tidigare meddelats håller Delblancsällskapet årsstämma **lördagen den 26 mars 2022, klockan 13:00, på Timmermangården i Stockholm, Timmermangatan 46, 118 55 Stockholm**. Efter sedvanliga förhandlingar kommer **professor Lars Lönnroth** att presentera sin nya dubbelbiografi om Sven Delblanc och P-O Enquist.

*Prof. Lars Lönnroth
med en annan bok i handen: "Geijerarvet"*

PROGRAMIDÉ FÖR SENHÖSTEN?

Sven Delblanc lär ha uppskattat **C-M Bellman** efter förtjänst. Han skrev också förord till Peter Dahls berömda illustrationer till Bellmans ordkonst. Styrelsen har en vision av en kommande afton med både text och bild och musik – kanske med bland andra Tord Lindhé, en förträfflig Fredmanimitatör och -trubadur, oförglömlig sedan sällskapetets årsmöte på Bellevue i Stockholm 2016!

Ur MINNESBILDER FRÅN FREDMANS EPISTLAR av Peter Dahl

2023 ÅRS DELBLANCPRIS

I år utdelas inget Delblancpris, det sker som bekant vartannat år. Vem som får nästa pris efter Steve Sem-Sandberg är alltså ännu oskrivet. Styrelsen har en svår och spännande uppgift framför sig – inte bara framtagandet av en ny pristagare, utan återfinansiering av hela priset som sådant. Tidigare mecenater har som bekant dragit sig tillbaka. Naturligtvis vore det stor skada att låta det redan relativt väl etablerade priset gå i putten... Minsta idé om minsta bidrag mottages med tacksamhet!

ÅRSAVGIFT

Pengar, ja... Låt mig diskret få påminna om medlemsavgiften till vårt sällskap: 250 kronor för medlem och 300 kronor för två i samma hushåll. Betalas till PG **86 49 86-5** Kom gärna till årsmötet och ta del av våra angelägenheter, och av Lars Lönnroths kommande bok. Och den som har förslag på program, eller önskemål, eller egna idéer om program är mer än välkommen att framföra dem där!

Vi ses,

Lasse Zilliacus, ordförande